3 nč.

Izdanje za torek 3. avgusta 1897.

92. številka. (v Trstu, v torek zjutraj dne 3. avgusta 1897.) Tečaj XXII.

„EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **ponkih, četrtkih in sobotah.** Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane:
za jeden mesec . . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . „ 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . „ 6.— „ „ „ 9.—
za vse leto . . . „ 12.— „ „ „ 18.—
Naročnino je plačevati naprej za naročbe brez priložene naročnine se oprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka *v Trstu* po **3** nvč., izven Trsta po **4** nvč.

EDINOST

Oglasi se računo po tarifu v petitu: za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.
Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.
Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *upravništvo* ulica Molino piccolo hšt. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorske.

„V edinosti je moč".

Sestanek slov. - hrv. državnih poslancev.

Minolega petka so se zbrali v Ljubljani vsi slovenski državni poslanci, jeden Hrvat iz Istre in jeden Dalmatinec. V imenu tržaških Slovencev je posredoval še vedno v prvi vrsti poklicani zastopnik naših interesov: gosp. Ivan Nabergoj. Posvetovali so se več ur. O sestanku se je izdal nastopni komuniké:

„Dne 30. julija 1897. so se zbrali v Ljubljani na poziv posl. dr. Šusteršiča kakor slovenskega načelnika „Slovanske krščansko-narodne zveze" nastopni slovenski in hrvatski državni poslanci: Vitez Berks, grof Coronini, kan. Einspieler, dr. Ferjančič, dr. Gregorčič, dr. Gregorec, dr. Krek, Kušar, Pfeifer, Pogačnik, Povše, Robič, Spinčić, Šuklje, dr. Šusteršič, vitez Vuković, Žičkar in dr. Žitnik, ter kakor zastopnik tržaških Slovencev gosp. Ivan vitez Nabergoj. Poslanec dr. Laginja je opravičil svojo odsotnost.

Na tem sestanku se je soglasno priznala nujna potreba, da se nerušena ohrani sedanja parlamentarna večina.

Zbrani poslanci hočejo zvesto vstrajati v tej večini, dokler ostane zvesta načelom adresnega načrta, ki ga je sprejel zadevni odsek poslanske zbornice. Zajedno najostreje obsojajo parlamentarno obstrukcijo, ki je zaprečila ljudstvu toliko potrebne socijalne reforme, ter odločno odklanjajo vsako vladno premembo, ki bi v škodo slovanskih narodov pomenjala prijenjanje neopravičenim zahtevam v obstrukciji združenih strank.

Posebej so na sestanku zbrani poslanci spoznali za neobhodno potrebno, da izrekajo naslednje aktuelne zahteve slovenskega in hrvatskega ljudstva:

Celjsko vprašanje se mora čim najpreje definitivno urediti v smislu opravičenih zahtev in kulturnih potreb štajerskih Slovencev.

Sedanji vladni zistem na Primorskem se mora z ozirom na neznosne razmere slovanskega prebivalstva v najkrajšem času spremeniti, tem bolj, ker so se te razmere izza minolega zasedanja poslanske zbornice v vsakem oziru še poostrile.

Ob premembi v deželnem predsedstvu na Koroškem se mora vpoštevati opravičena zahteva koroških Slovencev, naj se deželnim predsednikom imenuje mož, ki bo pravičen obema v deželi bivajočima narodnostima.

Vlade, ki bi ne zadostile vsem tukaj izraženim zahtevam, bi zbrani poslanci ne mogli podpirati.

Konečno je poslanski shod sklenil sklicati v Ljubljano vseslovenski in istersko-hrvatski shod. Da se to izvrši, se je takoj izvolil stalni odsek, katerega člani so vsi v Ljubljani bivajoči državni poslanci. Vrhu tega se je sklenilo, povabiti v ta odsek tudi kranjskega dež. glavarja in ljublj. mestnega župana.

Vsi sklepi poslanskega sestanka storili so se soglasno.

* * *

V prvo moramo izraziti svoje rodoljubno zadoščenje na tem, da so se vsi sklepi storili soglasno. Vedno in vedno smo trdili, da tudi mi nismo toliko najivni, da bi se nadejali kar združitve prepirajočih se strank in zaključka nesrečnemu prepiru. Takih odnošajev, kakor so se razvili v nas v zadnjih letih na žalost vsakega slovenskega patrijota in v nesrečo vsemu narodu, ni možno kar prelomiti na kolenu. Ko se je odprla rana, treba da se polagoma izvrši naravni zdravilni proces. Tu ne le da ne pomaga nobena sila, ampak še škoduje. Kakor velja to za fizično telo človeško, istotako velja to za moralno telo naroda. Kakor rečeno: na to stran se nismo udajali nobenim iluzijam. Res, da smo svarili vsako toliko, sedaj na to, sedaj na drugo stvar, ali svarili smo bolj tem namenom, da se svojim uplivom kolikor možno ublažimo strastni boj med rojaki.

Drugače smo sodili o naši delegaciji na Dunaju. Kakor smo — primerno upoštevaje moč človeških slabosti — razumeli vzroke našemu domačemu prepiru, tako smo bili uverjeni in smo zahtevali dosledno, da ta domači prepir ne sme metati svoje sence na delovanje naših poslancev na Dunaju. Vsega, kar si sme dovoliti vodja stranke doma, ne sme si dovoliti poslanec na Dunaju. To pa že zato ne, ker je naloga in vsled tega tudi odgovornost zastopnika v centralnem parlamentu za cel zvonik vzvišena nad nalogo in odgovornostjo domačega strankarja. Zastopnik interesov naroda v areni parlamentarizma mora biti vzvišen nad slepo strast; njemu mora biti obzorje razsežneje in vid bistreji in objektivneji. In ako je s temi lastnostmi združena še živa zavest o velikanski odgovornosti ozirom na ukupne koristi naroda, potem ni mogoče drugače, nego da člani naše delegacije na Dunaju razločneje vidijo in poštevajo one točke, ki nas spajajo!

Ti nazori naši so dobili najvišo sankcijo po shodu poslancev od minolega petka. Brez daljnjih fraz in besedičja beležimo torej tu, da smo dogodek od min. petka patrijotiškim zadoščenjem in hvaležnostjo, kipečo iz slovenske duše naše, zabeležili v knjigo naših narodnih borb, našega življenja.

Naše prepričanje je to, da se je še le po dejstvu, da so se vsi sklepi storili soglasno in v najlepši harmoniji, povzdignila važnost shoda do primerne višine. Že iz poročil nemških časopisov slutimo nekako veliki moralni vspeh sestanka. Niti „Neue Fr. Presse" si ne upa delati sicer navadnih dovtipov o „Nation im Taschenformate". Najbolj pa sti nasprotnike vznemirili izjavi nepremične solidarnosti, došli od strani združene opozicije na hrvatskem saboru in od strani Malorusov. Vsi nemški listi pripovedujejo, da je tudi grof Dzieduszicky brzojavnim potom zagotovil popolno solidarnost Poljakov in Čehov s Hrvati in Slovenci.

To so jako veseli pojavi, katerih ne bode mogel prezirati niti grof Badeni! Kajti — tako smo zatrdili te dni in ponavljamo danes: — ako večina ostane zvesta sama sebi, ako bode izvajala načelo solidarnosti do skrajnih posledic, potem nima grof Badeni druge poti: ali vladati s to večino ali pa ne vladati!

Ako ostanejo torej hrvatski in slovenski poslanci pri tem, kar so sklenili — da ne bodo podpirali nobene vlade, ako ne izpolni zahtev, označenih v gornjem komunikeju — in ako Čehi in Poljaki ostanejo zvesti Hrvatom in Slovencem, potem sestanek od minolega petka ne more ostati brez upliva na bodoče dogodke v političnem življenju naše državne polovice.

Glavni dobiček od vsega pa bode ta, da se osamosvetimo po uverjenju, da smo kaj, ako le hočemo resno — — složno.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 2 avgusta 1897.

Shod Poljakov v Tešinu (Silezija), proti kateremu so toli intrigovali Nemci, se je vendar vršil minolo nedeljo. Shoda se je udeležilo 7000 oseb. Predsedoval je posl. Swiezy. Prvi je govoril

---

PODLISTEK 6

Moretta.

Spisal I. Trošt.

Starček se je smejal z nami, nam velel sesti, postregel z izbornim lunch-om, ob katerem se je razvila prav neprisiljena zabava — kakor sinovi okolu očeta.

Solnce na sinjem svodu je že premerilo polovico in še nekaj več svojega pota, ko smo zapuščali ravnateljevo stanovanje, želeči blagemu starini še nekaj let v miru in udobnosti, po smrti pa nekaj prostora v nebesih.

Dokaj glasni smo se vračali v hôtel, veliko glasneji nego je bilo sploh ljubo laškim ušesom, a ta dan smo bili dobrodošli tujci, ki smo prihiteli počastit moža, katerega so Lahi šteli svojim. Vedeli so, da ne bodemo dlje delali nadlege rahločutnim meščankam in meščanom, nego na bodeta dopuščala mošnjiček in pa čas. No, in da povem brez okolišev: tista leta še niso avstrijskim Lahom zmešale pameti Menelikove zmage pri Adui in Ada Garimi... bilo je zatorej nekaj bolje, nego pozneje...

Natakarji, govoreči znano toskanščino z grdim tržaško-benečanskim narečjem, so se prijazno sukali okolu nas in naznanili, da bode kosilo točno ob 4. uri. Ker smo bili dobro podprti z lunch-om, nas ni ta sitnost prav nič posebno iznenadila. Nekateri so predlagali, da bi šli skupno na jedino mestno šetališče; drugi bi bili radi pozdravili svoje znance na policiji ter izvedeli, kako prospeva slavna mularija; tretji bi radi videli, kam je usoda zanesla zapuščene „cvetke"; a slednjič je šel vsakdo, kamor se mu je zljubilo, največ nas pa na šetališče.

Tam sem opazil še le, da je krenil Josip drugam, krenil na nevarna, vulkanska tla, kakor sem izvedel prepozno. Šel je se poslovit s „šioro parono", pozdravit opevane kraje nekdanje samote, preštet vse jambe, treheje in daktile na mizi, kjer je nekdaj koval in vse dobil v najlepšem redu. Vse kakor nekdaj in nič drugače: celó gospodijina Dragica mu je kakor nekdaj skrivaj izročila dišeč listek, še moker in nekoliko pomazan s črnilom in maslom. Predobro ga je poznal, tudi dobro vedel, kaj pomenja; le tega ni vedel, da je bilo vse tako domenjeno; vedel ni, da, kmalu potem ni vedel, ako ima še glavo.

Pustil je „šioro parono", pustil nekdanje spomine, pustil, ko bi bilo na tem, vso večno srečo, in hitel v prodajalnico, kjer sva nekdaj kupovala rožiče. Toda Morette ni bilo tam...

(Zvršetek pride.)

dr. Mihejda v zmislu popolne jednakopravnosti poljskega jezika v vseh javnih uradih Silezije. Dotična resolucija se je vsprejela, kakor tudi ona, ki zahteva, da država vsprejme v svojo oskrbo poljski gimnazij v Tešinu. Razprave so v jednomer kalili — socijalisti. Ne treba praviti, komu na ljubo. Kakor pri nas, so ti ljubi socijalisti povsedi — hlapci narodnega fanatizma Neslovanov. Le od Slovanov zahtevajo, da bi se odpovedali svoji narodnosti.

Lepi prijatelji to! Zdaj vemo, od katere strani piha sapa, ki je branila priti do zaključka miru v Carigradu. Ta sapa je nemška. Znano je, da se hoče germanski upliv povsem ukoreniniti na Balkanu in izpodriniti Slovanstvo. Dokaz temu je berolinski traktat in Andrassyjeva politika in pa nasledki obojega. Slovanstvo je sicer še krepko na Balkanu, ali črvi prusofilske in židovske politike, ki so se zaredili v krepkem telesu slovanskega Balkana, prav gotovo niso v blagor in korist Slovanstvu na Vzhodu. In to se je prav izločno kazalo sedaj o sklepanju miru mej Grško in Turčijo. Mej tem, ko so bili že vsi drugi pogoji izpolnjeni, da se doseže željeni mir, — nastopila je hkrati Nemčija in razkrila svoje Slovanstvu sovražno lice. Postala je kar hkratu — prijateljica Turčije! Nemčija namreč odsvetuje Turčiji, da izpразni Tesalijo, dokler se ji ne izplača vojna odškodnina 4 milijonov funtov. Toraj hoče Nemčija zmešati vso štreno na Vztoku. Znano je, zakaj? Rada bi naravnost spravila Rusijo v homatije. To je njen jedini cilj in vse drugo so fraze! Ker ne more Rusiji blizu po ravni poti, hoče jej priti blizo — po ovinkih!

Različne vesti.

V zadnji seji mestnega sveta tržaškega je prijavil župan, da se je preds. komisije za preskrbljevanje vode, Mojzes Luzzatto, odpovedal tej svoji časti. Čudno pa, da župan ni nič omenil o vzrokih, ki so doveli gospoda Mojzesa do tega koraka. Morda pa sluti gosp. Mojzes, da vendar že nekoliko predolgo trajajo te „študije“ za preskrbljenje z dobro in zadostno vodo. Naložili so županu, naj skuša pregovoriti g. Luzzatta, da umakne svojo odpoved. Potem je sledila razprava o preosnutju tramwaja s konji v tramwaj na elektriko. Razprava je bila jako razsežna in tudi značilna po predlogu svetovalca Bratosa, ki je menda tiskar: „Da je družba obvezana jemati v službo v prvi vrsti take osebe, ki so pristojne v občino; ako ne bi bilo tacih, pa naj imajo prednost osebe — italijanske narodnosti“. Avstrijec torej naj ne dobi teh služeb. A gospoda vendar vedo dobro, da morajo vsi avstrijski državljani skladati one milijone, katere gospôda kaj radi beračijo od države! Prav umestno je bilo torej, da je predlagal svetovalec I. Goriup, da naj se v Bratoševem predlogu besedi „italijanske narodnosti“ nadomestite z besedami „osebe, ki so avstrijski državljani“.

Klasičen in zajedno zelo pogumen odgovor je dal Goriupu svetovalec Venezian, rekši: „Služabniki te družbe morajo znati italijanski. Kaj bi rekel gosp. Goriup, ako bi uradniki v njegovi vasi ne umeli slovenski!“ Ali ste ga čuli? Sedaj mora biti prepričan ves svet, da občinski organi po okolici govore najpravilneje slovenščino!!

Skoro ne vemo, ali bi se smejali, ali bi se jezili na toli drzni falzifikaciji dejstev! Dejstvo je namreč, da občinski organi po okolici ali ne znajo slovenski, ali pa če znajo ta jezik, ga sovražijo bolj nego oni, ki ga ne znajo. Ko se je torej gospod Venezian skliceval na prakso v okolici, bil je le samega sebe po zobeh.

No, svetovalec Dollenz je hotel modificirati predlog Goriupov. Glasilo naj bi so: „Državljani avstrijski, ki so vešči italijanščini“. Toda tudi ta gotovo preublaženi predlog ni našel milosti. Gospôdi ne ugajajo avstrijski državljani.

Tudi laški „Mattino“ obsoja ta sklep mestnega sveta in povprašuje povsem umestno: „Kaj bi rekli naši progressovci, ako bi na Dunaju izključili od velikih del delavce italijanske narodnosti? In tudi kričanje na galeriji ni bilo na svojem mestu? Ali ne ve ta — družba, da kdor hoče biti pristojen v Trst, mora biti tudi avstrijski podanik?!“

„Cikorija“. Kako občutljivi da so postali naši Lahoni, o tem priča naslednje. V prvem nadstropju neke hiše sredi mesta stanuje narodna družina z celo kopico pravih uzor otrok. Dogaja se često, da popevajo otroci slovenske pesmi. Tega pa ne more vztrpeti tam v II. nadstrp. bivajoča lahonska svojat. Oduška si daje s tem, da meče vodo na teraso, kjer pevajo otroci. Ogenj v strehi pa je bil te dni, ko je bil osemletni deček zapel: „bašo la cikorja, živio Nabergoj!“

„Ščavov“ ni bilo ne konca ne kraja! Vpili so: kdo je cikorija, a, kdo je cikorija?! (slaba vest?) Na kar so jim otroci odgovorili: Vi ste od cikorije, ker drugače bi se ne razgrevali na tak način. „Ščave“ pa le pozdravljajte, saj jih imate še v Afriki — onih, ki ne smejo domov!

To sem napisal, da bode vedel svet, kako otročji da so naši Lahoni in kako občutljivi radi nedolžnih otroških pesmic. Gorje ubogim na duhu, ker njih je.... Nebodigatreba.

Naši inteligenci v prevdarek. S Proseka nam pišejo: Minuli so dnevi volilnih borb — borb, v katerih je naš narod mnogo zgubil v materijalnem obziru vsled tega, da je nepremično stal v vseh teh bojih ter se bojeval do skrajnosti zoper židovske zvijače naših nasprotnikov. A te zadnje bil je moralen vspeh, ki si ga je pridobil naš narod-poštenjak! Vsa čast njemu!

Ali dovolite mi, g. urednik, da se malo oddaljim od razmer med našim nasprotnikom in nami ter da spregovorim nekaj besed o razmerah med nami samimi, in to v mali prevdarek naši inteligenci.

V vseh narodih in časih je bilo tako, da so se iz srede ljudstva pojavljali možje, ki so si pridobili veče veljave ter spoštovanja. Tako tudi pri nas. In tem možem je dolžnost, da v zahvalo narodu, iz katerega so izišli, puučujejo istega, ga navdušujejo za narodno stvar in mu pomagajo v skrajnih bedah glede vršenja te dolžnosti.

A ravno glede vršenja te dolžnosti zagreša marsikaj naša inteligenca. Razmerje med njo in med priprostim ljudstvom ni nič kaj ugodno. Čujejo se med prostim ljudstvom razni nezadovoljni glasovi. Ono pravi, da je inteligenca prezira. Naše ljudstvo je ukaželjno ter bi i ono hotelo stopiti med svet. In v tem ima prav, da: moram je pohvaliti. Naše ljudstvo se jako veseli, ako vidi, da je inteligenca podpira ter da se zanima za-nje. Če bode vladal še nadalje tak separatizem med našo inteligenco, kakoršnega gojé zdaj, utegne priti do hudega. In kaj bi bilo potem? Kaj se je zgodilo pred dvema letoma? Ako dobi Prosek še par takih sunkov, ne vem, kako bo. Nočem biti pesimist, a resnica mora na dan. Naša pevska društva po okolici so gotovo glavna opora narodnega razvijanja; a kdo jih vzdržuje in podpira? — Prosto ljudstvo. Utrujen prihaja delavec-trpin zvečer v učilnico, da bi si razvedril um z veselo in lepo slovensko pesmico ter tako podpiral narodnost, oziroma narodno petje; a žalostnim srcem mora reči: sami smo! Brez voditeljev, osameli smo! Nikdo jih ne vspodbuja, nikdo se ne briga zanje.

To jemlje priprostemu ljudstvu veselje do narodnega dela. Dalje nočem govoriti, ampak kličem: Videant consules! ter apelujem na poznano rodoljubje naših razumnikov, da store in ukrenejo potrebno, da ne bode trpela škode naša narodna stvar.

Štrajki. Štrajk pekovskih pomočnikov je torej pričel včeraj. Oblasti so ukrenile potrebno, da se nasledki štrajka ublažijo kolikor le možno. Že v soboto zvečer je došlo iz Celovca 40 vojaških pekov, ki bodo pekli kruh v nekdanji ljudski pekarni v ulici S. Marco in eventuvalno na drugih, katere jim določi mestni magistrat; za jetnike in kaznjence bodo pekli kruh v pekarni Nagy (ulica Sanità) in sicer se eventuvelno pritegnejo na delo tudi kaznjenci sami. Kar se dostaje prirejanja kruha za ubožnico, bolnico in pomorsko zdravišče, izjavlja odbor pekovskih pomočnikov, da je iz ozirov človekoljubnosti dal dovoljenje dotičnim pekovskim pomočnikom, da smejo delati.

V nedeljo so se zbrali pekovski pomočniki v prostorih socijalno-demokratične zveze, zborovalci so sklenili soglasno, da je ostaviti delo. Na večer so se zbrali štrajkovci v gostilni pri „Tirolcu“ v sv. Mariji Magdaleni zgornji.

Z štrajkom lesnih delavcev je baje v zvezi dejstvo, da so minole sobote popoludne zaprli znanega zagovornika v kazenskih stvareh, gospoda Camberja. Ta gospod se je v poslednji čas jel intenzivno udeleževati socijalističnega gibanja in je ob sedanjih štrajkih igral jako važno ulogo.

Tudi mizarski delavci so imeli včeraj shod. Sešlo se jih je kakih 600. Na shodu se je prečitalo pismo principalov, v katerem izjavljajo isti, da ozirom na sedanje odnošaje ne morejo dovoliti zahtevanega poviška mezde. Sosebno se sklicujejo gospodarji na vnanjo konkurenco. Slednjič svetujejo delavcem, naj nikar ne pričnejo štrajka, ki bode škodljiv za delavce. Toda delavci so sklenili po daljši deloma zelo živahni razpravi, da je z včerajšnjim dnem (ponedeljkom) zapričeti štrajk. Toliko predsednik shoda, kakor tudi zastopnik vlade sta opominjala delavce, naj se za časa štrajka vedejo mirno in dostojno.

Slednjič so se zbrali v nedeljo popoludne komiji iz prodajalnic jestvin. Predsednik shoda je povdarjal, da tudi oni smejo zahtevati, kakor vsi, ki žive od dela, svobode in emancipacije. Zborovalci so izvolili 12 členov, ki naj predlože gospodarjem spomenico, v kateri so označeni zahtevani poboljški. Gospodarji morajo odgovoriti v osmih dneh na to spomenico.

Nekoliko misli na gomili Kersnikovi. Sedaj, ko počivajo kosti dragega Kersnika že v hladni, mirni gomili, oglaša se z nova žalost v naših srcih na tej veliki izgubi.

To je tako, kakor bi podrli novo hišo z najkrasnejšo opravo, to je tako, kakor bi posekali drevo v njega najlepši rasti, to je tako, kakor bi izdrli zdrav zob iz vrst gnjilih in trhlih — ako umrje človek, ki je bil potreben narodu, človeštvu, kakor je bil to Janko Kersnik!

Ni dovolj, da slovenski narod izkuša in tepe politični nasprotnik, ni dovolj, da ga tepe priroda sé svojimi močmi, tepsti ga mora na tako nečuven način tudi — smrt! Najboljših mož nam je pobrala v čili starosti, ko so bili najkrepkejše na delu za prosveto naroda, — nedogledna vrsta naših voditeljev biva v večnosti, kamor so se morali preseliti od nas v prezgodnji dobi svojih let. S čem se je tolikanj zagrešil naš narod proti Večni Pravici, da ga kaznuje tolikanj? Ali res ni usojeno našemu narodu, da bi dosegel visoki cilj, kakoršnega so davno že dosegli drugi narodi? In zakaj ne? Toda ne obupajmo! Pač pa posvetimo prerano zatoneli zvezdi Kersnikovega genija še nekaj vrstic, ki naj označijo položaj naš, ki je v mnogem oziru kriv prerane smrti naših voditeljev.

Naš položaj izvira po veliki meri iz nepotrebnega razburjenja duhov.

Mi Slovenci bi morali biti na svojem delu hladni in trezni. Mi se vse preveč razburjamo in to škoduje zdravju. Znano je, da je marsikdo že plačal s svojim življenjem odnošaje na volitvah in vendar so volitve manjši del vzrokov, radi katerih se razburjamo Slovenci. Vsakdo izmej nas, ki čuti, da je potreben narodu, pazi naj na svoje zdravje, da se tako ohrani čilega svojemu narodu. To je naša dolžnost. Voditelji naroda niso svoja last, marveč so last narodova, katera so postali od onega hipa, ko so počeli čutiti zanj, žrtvovati zanj svoje — duševne moči.

Že duševni napor zadostuje, da podkopuje telesno zdravje, koliko več, ako se človek ugonobljа še fizično. In so li vse to razburjenje in iz njega izvirajoče posledice kaj druzega nego fizično ugonobljanje samega sebe? Marsikdo si je nakopal neozdravljivo bolezen, ko je v svoji razburjenosti storil korak, kakoršnega ne bi odobraval v hladnem hipu. Iz tega prihaja prehlajenje, pokvarjenje želodca in sto druzih bolezni, ki prezgodaj uničijo telo. Tega se morajo varovati naši voditelji, ker so to dolžni svojemu narodu.

Vemo, da je to težko, saj skušamo to najbolje pri nas v Trstu in v Primorju sploh. Toda človek, ki je duševno velik, stati mora nad svojo nalogo in se ne pustiti potegniti v pogubo.

Potem še nekaj: prizanašajmo si drug drugemu med saboj. Dragi voditelji našega naroda, Vi vsi, ki čutite ljubezen v plemenitem srcu za ta zatirani naš narod, bodite previdni! Koliko, glejte, je zakrivil nepotrebnega razburjenja ta nesrečni naš medsebojni boj! Kdo ne ve, da je baš ta naš boj že tirjal jedno ali drugo drago žrtev? In tako smo drug drugemu krivi prerane smrti. Ali ni to — ubijalstvo? Vsi slovenski mislitelji so potrebni narodu našemu in vseh je sveta dolžnost, varovati svoj telesni obstanek. Ali naj smrt kosi še dalje v krepkih vrstah naših vojskovodij? Mislimo, da je dovolj tega, kar dela z nami nesreča!

Da-li je tudi blagemu Kersniku izpodkopalo

zdravje žrtvovanje na narodnem polju, to ni nam znano; vendar pa, da je moral prerano v grob, v letih, ko bi bil še stvaril najkrasnejših stvari, to nas navdaja sè slutnjo, da tudi na njegovo zdravje ni ostal brez nasledkov naš narodni boj in baš to nam je povod, da kličemo na tem mestu, tako rekoč na gomili Kersnikovi svojim voditeljem: varujte se, ohranite se narodu!

In upamo, da nam ne zamerijo tega klica, saj hočemo najbolje.

Odličen gost. V nedeljo v jutro je došel iz Kotora v Trst s parnikom „Wurmbrand" bivši tajnik kneza črnogorskega in genijalni pesnik Sundečič. Čestitemu starčku sta se poklonila v imenu Hrvatov in Slovencev tržaških, predsednik pol. društva „Edinost", gosp. prof. Mate Mandić, in tajnik Makso Cotič. Odličnemu Jugoslovanu kličemo še na tem mestu srčen dobro došel.

Svetoivančem. Pišejo nam: Za nami so shodi in volitve v državni in deželni zbor. Občni zbor pol. društva „Edinost" je bil sijajen. Nabiralo se je za Cirilo-Metodov dar ter za družine radi volitev zaprtih okoličanov. Res lepa vrsta domoljubnih in bratoljubnih činov. Zdaj se lahko oddahnemo ter malce pospimo na lavorikah svojih slavnih del. Posebno svesti so si tega Sv. Ivančani v veliko zlo okraja. Oni tako probujeni, tako zavedni Sv. Ivan nima niti sledu o društvenem življenji.

Naši veljaki in neveljaki zatekajo se v „Društvo"; tu debatirajo kaj o politiki, a še bolj o ponarejenim vinu. V sobo za čitanje ne zahaja nihče. Saj je tudi ni. In zakaj ne? Izvestno je čul marsikdo, kako živo je priporočal dični naš poslanec gospod Spinčić, naj se ustanovljajo društva, naj se piše, naj se čita, naj se goji slovenska pesem. A tu da bi dremali in čakali, kaj?! Med tem, ko nimajo nekatera slovenska društva niti strehe, da bi spravila svoje reči, je tu krasna dvorana: pusta, prazna, preprežena s pajčevino. Dà, človeka spreletava zona, ko vidi toliko brezbrižnosti. Res prežalostno je, da propadajo društva med toli narodnim in premožnim občinstvom. Bolje bi bilo, da se ista niti ustanovila niso, nego da hirajo in ginejo tako. Kaj res ne zmorejo Sv. Ivančani toliko, da bi vzdrževali vsaj par glavnih slovenskih glasil?!

Poglejte na deželo, kako tam rastejo in cvetó društva. Za denar pa gre tam izvestno trša, nego pri nas. Da bi žrtvoval vsakdo — pa kaj žrtvoval: pil nekoliko manj, vspevala bi podjetja krasno. Če bi bilo le petdeset udov, zdrževali bi lehko nekaj časopisov z eno samo stotinko na dan. Kako mala in neznatna vsota je vendar to! Vsakdo bi jo lahko položil domovini na altar. In vendar se dopušča, da propada društvo, toli važno za okraj. Si-li zamorete misliti kaj lepšega, nego se zbirati zvečer, posebno jeseni in na zimo, v bralni sobi ter čitati? In ko pa najde kdo kako zanimivo politično-socijalno, ali literarno vest, da razpravljajo vsi skupaj o njej ter izražajo vsak svoje mnenje! Na tak način si pridobivamo pojmov o našem položaju, le tako spoznavamo prav svojo domovino in nje potrebe. Le tako zamoremo vnemati se in delovati v prospeh domovine, ter jo braniti pred vedno prežečim sovragom. In takega društva ni več pri nas! — — —

Še nekaj druzega mi leži na duši. — Povejte, čemu je Bog dal mnogim krepke melodijozne glasove, ako ne, da razveseljujejo in navdušujejo z lepim petjem svojo okolico?! A pri nas minevajo leto in zima, porajajo se žalostni in burni degodki, pa ne vzbuja, ne bodri, ne navdušuje nas pesni glas! Tudi pevsko društvo je bilo tukaj nekedaj, a obstanka ni imelo. Naše ljudstvo nima ali noče imeti toliko razuma, da društvo je stvar, neodvisna od oseb. Društvo ostane lehko desetletja do stoletja, a osebe prihajajo in odhajajo. Saj morajo prihajati vedno novi življi in nove moči. Posebno pa v pevskem društvu ni smeti gledati na starost ali stan. Tu gre za stvar, za glas. Si-li zamoremo misliti brez petja slavnosti, javne ali zasebne, ali sploh vesele družbe?! Tu se sicer čujejo glasne družbe, ki rjove: „Lasse pur che i canti e subi", a nikogar ni, da bi še glasneje odgovoril:

„To ni zemlja talijanska, ker je zemlja slovenska!"

Najhujše zlo pri pevcih je pa to, da, mesto da bi sami kaj žrtovali, da se nauče krasnih pesni, vedno gledajo, da bi jim kedo še dajal.

Vprašam pa kaj dobe igralci, deklamovalci, govorniki in prireditelji ki poleg truda navadno še plačajo vstopnino?! Da bi se vendar enkrat zavedali, *da mi vsi delamo za tužno domovino našo, ki je tako borna, tako teptana, kateri se godi toliko krivic od tujčinov in propalic*! In tej domovini pomagamo vsak po svoje, ter tako povzdigamo njen vgled ter vzbujamo spoštovanje do nas, ker čim glasneji smo, tem bolj se nas bojé!

Da, srečen je, kdor ima dar z neba, da zna lepo peti. Kako se človeku topi srce, ko mu božajo uho ubrani glasovi, in kdor ima le trohico čuta za našo sveto stvar, vsklikniti mora s Funtkom:

Oj, lep je pač ta rodni svet!
Po njega tratah in planinah,
Po gajih, gričih in dolinah
Nebeški čar ji razodet.
In pesmi le slovenske glas
Slaviti more ves ta kras.

Združite se torej pevci Sv. Ivanski! Dobite umnega voditelja in pevovodjo ter poprimite se resno stvari! Začasno bi menda drage volje poučeval g. Vinko Trobec, dokler ga ne odzove učiteljski poklic njegov. Do tedaj se bolje vredite in nastopite polnoštevilno častno na veliki veselici na društvenem vrtu. Pokažite, da napredujete, da niste dvajset trideset let nazaj. Vi sami žrtvujte malenkostno svoto in napravite zbor, ki bo dika vsej okolici, a Sv. Ivanu še posebno:

Za dom za pesem — to vaš vzor,
To vaše je pomembno geslo;
To dvigaj vas naprej navzgor,
To rast in čast vam bo prineslo.

Vspored veselici, ki jo priredi pevsko društvo „Kolo" prihodnjo nedeljo na šolskem vrtu pri sv. Jakobu, je nastopni: 1. „Naprej", svira godba. 2. Pozdrav. 3. Majcen: „Valjček", svira godba. 4. „Slovenec in Hrvat", poje moški zbor. 5. Zajc: „U boj", svira godba. 6. „Studenček", poje mešani zbor. 7. Ipavec: „Mrak", svira godba. 8. Volarič: „Kviško bratje", poje moški zbor. 9. Majcen: „Venček narodnih pesmi", svira godba. 10. „Pred sodiščem", igrajo društveni diletantje. 11. Gleisinger: „Mazurka", svira godba. 12. „Narodne pesmi", poje mešan zbor: a) Hubad: „Stoji stoji tam lipica". b.) Ražem: „Prisluženo plačilo", 13. „Domovini", svira godba. 14. „Eno dekvo le bom ljubil", poje moški zbor. 15. Majcen: „Valjček", svira godba. 16. Volarič: „Na planine", poje mešani zbor. Slobodna zabava.

Bralno in pevsko društvo v Brjah priredi dne 8. avgusta narodno veselico, v prostorih gospe Trpinke. Program bo obširen in se objavi pravočasno.

Kar počenja židovsko-framazonski list „Indipendente" v zadnjem času, je res že preveč. Ni ga dneva, da bi ne napadal naše narodnosti in sicer na tako nesramen način, da se gabi že samim Lahom! Čitatelje „Edinosti" sem že obvestil o raznih teh napadih, ali škoda, da ga ni mogoče pobijati vztrajno. Oni nimajo druge naloge, nego sramotiti vse, kar je avstrijsko in slovensko, med tem ko se mora naš edini list ozirati na razne potrebe naroda. V petek dne 23. m. m. razkoračil se je jud nad — užigalkami Sv. Cirila in Metoda. Škoda, da ni omenil tržaških trgovcev z istimi, nego je samo povedal, da se prodajajo — (oh groza) v Škednju!

Dan pozneje je napadel „Indipendente" židove hiše, kjer ima svoje prostore „Delalsko podp. društvo", češ da je sramotno gledati zid, oblekan z plakati „Ivan Nabergoj" in to že celih pet mesecev!! (To je grozno!!) Da bi društvo odstranilo to, tega ne pričakuje, ker ve, da se tam nahaja mnogo slovenskih društev?! (Kako neki, saj nas ni v Trstu!! Pisec) Zahteva pa od hišnega gospodarja, naj da očistiti zid; ako bi pa še ta ne storil tega, — naj stori to slav. magistrat, ako treba i siloma. Ker to da je provokacija in žaljenje meščanstva!

Tako židov! Jaz ti pa povem to-le: Po vsem mestu je videti še lepakov z imenom Hortis in Mauroner. Toda imena niso čista, ampak vsa so pomazana z blatom ali celo z ..... Glej „judče": kadar bodo odstranjeni vsi omenjeni napisi, in seveda tudi ono z tiskarskim črnilom napravljeno mazanje v proslavo Korteža, a v škodo hišnim gospodarjem, potem lehko zahtevaš, da se odpravi tudi čisti napis na „Del. podp. društvu". Vem, da mi ne bodeš odgovarjal, ker imaš preveč posla z opazovanjem slovenskih pekov, ki so v tvojih judovskih očeh — prasci! Tako si imenoval n. pr. delalce gosp. G. v ulici del Farneto, A glej, da te p..... ne pojejo! Nebodigatreba.

Za družine radi volilnih izgredov zaprtih okoličanov so darovali nadalje:

Dr. Kenda v Vipavi mesto nagrobnega venca kolegu dru. Izolanskemu	6 gl. — nč.
Skupaj . .	6 gl. — nč.
Prej izkazanih . .	2055 gl. 47 nč.
Skupaj . .	2061 gl. 47 nč.

Ljubljanske novice. Od zadnjega potresa (15. julija letos) sèm imamo mir. Pa Falb je 29. dan julija označil kritičnim, pa jo je tudi skoraj točno zadel: v Godoviču nad Idrijo so imeli minoli teden 3 sekunde trajajoč potres s podzemskim bobnenjem, na Dunaji pa je povoden tudi te dni prouzročila uprav silovito nezgodo. — Na naši okrajni bolniški blagajni je začelo vreti. Prejšnji predsednik (g. Klein) je odletel, ker je že prestar za delo in pa preobložen; prišel je notri g. Kregar. Sedaj bi bila nakana socijalnih demokratov za enkrat srečnozadavljena (naskočiti so mislili na bolniške blagajne odbor in urad s Kristanom in Železnikarjem)! Pa še vre, in pred ko ne bo morala zdaj vlada poseči vmes ter z objektivnim postopanjem urediti stvar. — Shod slov. in hrv. državnih poslancev je napravil tu najboljši utis. Bog daj srečnega vspeha tudi na vseslovenskem shodu. Zdaj mora biti enkrat konec pri nas strankarski „komandi", pa pričetek najodločnejšega boja tako proti Nemcem kolikor proti vladi! Dosedanja naša politična smer ni bila ni vinarja vredna. Kaj smo res Slovenci same šleve?

Povodnji. To je bila strašna katastrofa, ki je povsem nenadejano zalotila severne pokrajine naše države: Češke, obe Avstriji, Solnograško, a tudi Koroško. Uničenega je mnogo nepremičnega imetja, uničena je vsa letina in uničenih je tudi — in to je najhuje na vsej stvari — tudi mnogo človeških življenj. V Trutnovu na Češkem so se potopile kar cele rodbine. Sploh je bilo po ulicah tega mesta uprav groznih prizorov. Ljudje so videli, kako se nesrečniki bore z vodenim elementom, a niso mogli pomagati. Komaj so n. pr. rešili zibel, ki je plavala po vodi in v njej — otročiček.

Naravnost neverjetnih činov človeške srčnosti je dovršil sodni adjunkt dr. Mally, ki je tvegaje svojo lastno življenje rešil 32 osebam življenje. Enega za drugim in gazè po vodi do vratu je odnesel te siromake, skoro povsem nezavestne, iz neke hiše, ki se je — ko je odnesel zadnjega — tudi res porušila. In to je bil — tako opaža „Politik" — „manje vreden" Čeh, barbar, ki je stavil svoj lastno življenje v nevarnost, da je rešil toliko — nemških življenj.

Iz Toplic na Češkem nam piše tam bivajoči okoličan: Tu se je zgodila grozna katastrofa. Od Toplic do Eichwalda, kjer je velika Terezijna kopel, je voda porušila 34 hiš, skoro same nove. Največa nesreča se je dogodila v selu Bistrica-Weiskirnitz. Tu je voda porušila veliko tovarno železa, kjer je stalo veliko kladivo. Laba je preplavila vse polje. Nepopisen jok in stok. Ljudje bežé na višine. Mnogo mrtvih. Kruha ni, ker so vse pekarne pod vodo. Pijonirji podirajo mostove, da delajo vodi pot Voda vali pred seboj les in druge reči, tako, da je od daleč slišati ropot. Ko to pišem, dežuje še vedno. Dobri Bog, kaj bo?! Za danes Vam ne morem pisati več, pač pa storim pozneje ako me Bog ohrani. Zdravi ostanite tam na Primorskem!

Vaš Anton Mlač okoličan.

Z Dunaja poročajo da je bila včeraj Donava 450 centimetrov nad ničlo. Vsi nižje ležeči kraji so poplavljeni.

Življenško zavarovanje je postalo tudi pri nas zelò važen faktor na narodno-gospodarskem polju ter je zanimivo pregledovati statistične podatke. Tako posnemamo iz izkaza življenskega oddelka banke „Slavije" v Pragi, da je koncem leta 1896 štel življenski oddelek 27.601 zavarovalnih pogodeb na kapital gld. 28,457.325:15. — Letna zavarovalnina je znašala gld. 1,011.062:91 — Za leto 1896 se je izplačalo po umrlih članih ter zavarovancem, kateri so dočakali določeno starost, gld. 484.371:57 V vsej dobi svojega obstanka je izplačala banka „Slavija" gld. 27,193.723:10. — V teku 5 mesecev leta 1897 se je izgotovilo v življenskem oddelku 1727 polic na kapital gld. 2,482.980. — Za to dobo se je izplačalo zavaro-

vancem gld. 170.253:13 — Zavarovalnine se je izplačalo v tej dobi gld. 473.288:15. — Iz teh podatkov se razvidi, da je naraščaj v življenskem oddelku banke „Slavje“ čim dalje tem veči.

To stalno naraščajoče zaupanje zavarujočega se občinstva vzbujajo istotako ugodni zavarovalni pogoji, kakor tudi zadostni reservni fondi. Kako izdatni so fondi življenskega oddelka, se najlepše razvidi iz svote fondov, kateri so znašali koncem leta 1896 gld. 638.347.67. Vsi fondi v obče pa znašajo poleg letnega poročila za leto 1896 gld. 7,955.290:62. Imetje, naloženo v vrednostnih listih, gotovinah, hipotečnih in drugih posojilih, znaša gld. 7,800.758:08. Slednjič je treba še pripomniti, da banka „Slavija“, kakor vzajemni zavod, razdeli ves dobiček svojim članom. V zadnjih letih izplačuje se članom 10% na dividenda.

Mejnarodni ženski kongres. V akademiški palači v Bruselju sestane se od 4. do 7. t. m. mejnarodni ženski kongres. Na čelu kongresa stoji gospodična dr. jur. Marija Topelin, znana zagovornica ženskih pravic v Belgiji. V odboru so po jedna zastopnica Francije, Angležke, Amerike, Nemčije in Italije. Prvi dan obravnavale bodo o privatno-pravnem, tretji pa o gospodarskem položaju ženstva. V četrtek 5. t. m. posetijo zborovalke mejnarodno razstavo, a v soboto pride na dnevni red razprava o poštevanju ženstva v javnem dobrodelstvu in sopomoči ter o sredstvih nadaljne propagande.

Pred celjskim porotnim sodiščem se zagovarjata danes odgovorni urednik „Slov Gospodarja“ g. B. Ferk in upravitelj Cirilove tiskarne, g. L. Bovže, zaradi nekega dopisa iz Šaleške doline. Tožnik je velenjski trgovec Priboschitz. (Ali ne Pribošic? Stavoc.) Brez komentara!

Vezuv. Iz Portisla javljajo z dne 27. m. m., da delavnost ognenika narašča, pojavljajo se v žrelu velike eksplozije pepela.

Batine tu, batine tam. Mej tem, ko „tepó“ Italijani tukaj druge, tepó Italijane drugod. Seve, tukaj jim je stališče lahko, ker stoje pod varno zaščito, ker jim ščiti hrbet močan boter, kateri jim šepeta: „le daj, le daj, ne zgodi se ti ničesar, saj sem jaz pri tebi!“ — Toda drugod tega boterčka ni, zato se jim slabo godi. — No, zdaj so bili zopet tepeni tam gori na Češkem, ker so po svoji prirojeni navadi hoteli delati škodo drugim. Oni so lačni, kamor pridejo in njih lačni želodec se ne briga za pravice druzih — prav kakor pri nas.

Ali, kakor rečeno, drugod jim ne dostaje dobrega boterčka, zato se jim godi huda. Ako pa tudi tukaj nekdaj odmrje blagi zaščitnik, — kaj potem?

Lepa tovarišija! Novelič, policijski predstojnik v Plovdivu, ki je bil te dni tožen sokrivde na umoru Ane Szimon, ni Bolgar, kakor poročajo sedaj, marveč — Nemec. Piše se Liebich, a Novelič je dekliško ime njegove matere. Novelič-Liebich je avstrijski podanik in sin nadpolkovnika viteza Liebich a, ki je bil svoječasno mestni vojaški načelnik v Vidmu (Udine) na Laškem. Novelič-Liebich je že od mladih nog pustolovec in je že kakor poročnik 46. pešp. Sachsen-Meiningen radi dolgov desertiral in ušel na Balkan. V srbo-bolgarski vojni je služil kakor poročnik in je bil po vojni odslovljen. Na to se je pridružil nekemu nemškemu okrog po svetu se klatečemu cirkusu. Ko je tudi ta njegova „kariera“ potekla, obubožal je popolnoma in bos in razcapan predstavil se je nekega dne nekemu bolgarskemu častniku in ga prosil podpore kakor nekdanji poročnik vitez pl. Liebich. Častnik se je usmilil reveža. No v Bolgariji je avanziral; in ko je prišel Koburžan na Bolgarsko in zasedel prestol in protežiral marsikaterega, znal je tudi „Novelič“ porabiti svoje avstrijstvo. Znal je več jezikov in tako se mu je posrečilo priti na mesto, na katerem ga je sedaj zasačila znana usoda. Res lepa tovaršija so ti obtoženci.

Račji strup. V Zagrebu se je minole dni dogodil slučaj, da se je zastrupilo in nevarno obolelo več oseb, ki so jedle rake v neki restavraciji. Raki namreč niso bili sveži. Kako nevarno je, vživati tako živad, ako ni bila pripravljena takoj sveža, o tem se je prepričal že marsikdo v svojo škodo. Tudi ribe so nezdrave, ako niso sveže in še tako mikavni „sardončki“ utegnejo obležati v želodcu, ako ni dosti vestni krčmar gledal na to, kaj se gostu dati sme ali — ne sme.

Vlak obglavil žensko. V Liesing-u pri Dunaju se je v nedeljo baje dogodila grozna nesreča. Na postaji je bila zbrana velika množica gospode izletnikov. Izmed množice je hotela skočiti neka debela dama na vlak, ko je isti pridirjal na postajo; pri tem pa je padla pod kolesa, katera so jej odtrgala glavo in levo roko. — Ta slučaj bi utegnil biti dobro svarilo onim, ki na kolodvorih ne morejo počakati, da se vlak ustavi, marveč tišče kar naravnost pod njega.

Štrajk med vojaki. Rekli smo že: štrajk je nalezljiva bolezen, kadar se začne širiti, širi se pošteno. Toda dozdaj smo bili vajeni slišati samo o delavskih štrajkih, zdaj pa nas iznenadja vest tudi -- o vojaškem štrajku.

V kitajski vojski je buknil štrajk! Kitajska vlada je hotela preustrojiti svojo vojsko po evropskem načinu, temu pa so se jednostavno uprli vojaki. Kajti ti bi bili morali vsled svoje nerabnosti opustiti službo, ako bi se uvel nov zistem, kitajski častniki so baje koj ubežali in le z največjo silo se je posrečilo ukrotiti nepokorneže. — S štrajkovci pa se ni delalo dosti okolnosti, niti se ni pogovarjalo ali posredovalo žnjimi, kakor se dela pri nas z delavci, — marveč štrajkovcem so naravnost posekali glave, porezali jim ušesa, ali jim utaknili pušice skozi glavo, to po meri zasluge. To je pač radikalno zdravilo in mogoče samo na — Kitajskem.

Dževad paša na Kreti zahteva, da se pomnoži število turških čet. Le z vojsko 20.000 mož da mu bode možno vzdržati mir in red. — Kaj se to pravi po turško, je pač lahko razumeti. Dževad paša pač ne bode rabil 20.000 Turkov za vzdrževanja miru med živimi Grki, pač pa za to, da napravi „mir“ na Kreti s popolnem uničenjem kristijanov. Je že tako — ako mora gospa Evropa od daleč gledati, kaj dela — Azija!

Ognja vstrašili so se hišni gospodar Ricci in njegova družina v Rimu. Ko je gorela hiša Riccijeva, so stanovniki zbežali iz nje, Ricci pa je v zmešanosti planil iz druzega nadstropja na dvorišče in za njim vsa njegova družina, kjer so se smrtno nevarno pobili.

„Skrbimo za reklamo!“ Pod tem naslovom prinaša „Sl. Narod“ malo notico, s katero opozarja na to, da mi Slovenci vse premalo delamo reklamo za svojo domovino med tujci, dočim druge dežele vedo vse drugače pritegniti tujce v svoje kraje. Nam se zdi ta nasvet jako dober in „Slov. plan. društvo“ ga izvaja tudi v svojem delokrogu po možnosti. Toda skušnja nas uči, da naše reklame vlečejo le iste tujce v našo domovino, kateri so nam — škodljivi. Tujcev imamo dovolj in še preveč, treba pa nam — domačinov. Skrbeti bi morali, da pritegnemo čim več Slovanov v našo domovino, ki bi se ali stalno naseljevali, ustanovljali tu svoja podjetja, ali pa samo posetili naše kraje. Ako naši Nemci in Italijani vlečejo svoje ljudi k nam, v našo veliko škodo — zakaj bi ne mi svojih? Na to stran delajmo reklamo!

Najnovejše vesti.

Trst 2. Danes je bila zopet razprava radi dogodkov o volitvah. Na zatožni klopi so bili Gropajci. Obsojeni so bili Anton Berce-Bele na štiri mesece, Miha Kalc-Slave 3 mesece, Ivan Kalc-Lovretov 6 tednov, Josip Milkovič 2 meseca, Blaž Kalc-Godec 1 mesec. Obtožence je zagovarjal dr. O. Rybář.

Trst 2. Štrajk se je raztegnil na delavce tovarne linoleja, na livarne Holt in Brunner in mestne plinarne. Po mestu se je zbiralo danes na stotine delavcev. Policija in vojaštvo so jih poganjali z javnih prostorov, vendar so se vedli večinoma mirno in dostojno, le po nekod je bilo nekoliko spopadov mej štrajkovci in policijo.

Berolin 1. Izjave bolgarskega ministerskega predsednika nasproti nekemu sotrudniku „Berliner Local Anzeiger“ so napravile neprijeten utis. V teh izjavah leži tendenca, da se s predrznimi insinuacijami proti Avstriji hoče zakriti zadrege, v katere je spravil bolgarske mogotce v Sredcu zadnji ubijalski proces.

Pariz 1. „Temps“ izjavlja, da bi Evropa morala priti do izpoznanja potrebe, da se Dževad paša in turška vojska odpravita s Krete.

Atene 1. Grški časopisi smatrajo za vmešavanje v neodvisnost Grške, ker vlasti stavijo pod kontrolo grške finance. Iz tega da utegneje nastati zmešnjave razne vrste.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slaslabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskušenega učinka je

železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunajska cesta)

priporočeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica velja 1 gld., pet polliterskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 10.72 10.73 Pšenica za spomlad 1898 10·92 do 10.93 Oves za jesen 5.92 5.94. — Rž za jesen 8.38 8.40. Koruza za juli 1897, 4.58 4.60 Pšenica nova od 78 kil. f. 11.45—11.50 od 79 kilo. 11·50 11·55 od 80 kil. f. 11.60—11·65., od 81. kil. f. 11·65 11·70, od 82 kil. for. —.— —.—. Ječmen —.— proso —.— —.—

Pšenica: Sredne ponudbe, sreno povpraševanje. stalno Prodaja 12000 mt. st. 5—10 nvč., dražje od včeraj. Vreme: dež.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 11.15 do —.—. Novi po f. 11.40. Za notranji trgovini: Centrifugal f. 34¹/₄ 35, Concasse f. 36¹/₄, Četvorni f. 37¹/₂, v glavah f. 36¹/₂—37.—.

Havre. Kava Santos good average za juli 44.50 za november 45.25 mlačno.

Hamburg. Santos good average za september 36.75, za december 37.50 za marc 38.—. za maj 38.50.

Dunajska borza 30. julija 1897.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102·10	102.10
„ „ v srebru	102·20	102.20
Avstrijska renta v zlatu	123.10	123.25
„ „ v kronah	101.35	101.30
Kreditne akcije	369.—	368.—
London 10 Lst.	119.45	119.45
Napoleoni	9.51¹/₂	9.51¹/₂
20 mark	11.73	11.73
100 italj. lir	45.40	45.45

Bratje Sokoli!

Podpisani odbor pozivlja one brate člene, ki namerujejo udeležiti se slavnosti v Celju, dne 8. avgusta, da to nemudoma prijavijo starostu-bratu dru. Gregorinu. Na zdar!

ODBOR.

Prva trgovina z oljem v Trstu!

Velika korist!

Pošiljatve olja od 5 l. naprej.

Usojam si naznaniti svojim p. n. gg. odjemalcem na Primorskem, Kranjskem in Štajerskem, osobito pa gg. trgovcem, kateri si naročajo od 100 kg. naprej, da zaradi močne in razširjene moje trgovine, odslej dobijo naročeno blago na dom voznine prosto. Imam blago vselej prve vrste in postrežba je vedno točna, solidarna in poštena. Blago zamenim takoj, ako ne ugaja. Za Trst in okolico prosto na dom od 5 l. naprej, pustivši posodo na domu, brez are!

Cenik: jedilno olje l. 28; fino l. 32; finejše l. 34; najfinejše l. 40; namizno polfino l. 44; nam. fino l. 48; nam. finejše l. 52; nam. najfinejše l. 56; ekstrafino l. 60—64; specijalitetno olje l. 72-80.

„Svoji k svojim!“ Pričakovajo obilo novih odjemalcev, beležim se zahvalno v naprej sè spoštovanjem

Anton Širca, Acquedotto 9.

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dné 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak. v Pulj Divačo, Beljak na Dunaj.

Lokalni vlak ob praznikih

2.15 popol. v Divačo.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divače.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja,

Lokalni vlak ob praznikih:

8.35 popol iz. Divače.

(Južna železnica (Postaja južne železnice.)

Od dné 1. maja 1897.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8·05 „ brzovlak v Kormin.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— „ mešani vlak do Mürzzuschlaga.

Lokalna vlaka ob praznikih.

2.— „ v Gorico, Kormin, Červinjan.
4.25 „ v Nabrežino.

Tedenski vlak:

7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostende.

DOHOD:

6.55 predp. mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina,
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.25 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.45 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežina.
8.30 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine.
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Lokalna vlaka ob praznikih.

10.50 popol. z Nabrežine.
11.25 „ iz Kormina, Gorice, Červinjan.

Tedenski vlak.

9.— predp. (sreda) ekspres iz Ostende.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“. Izdavatelj in odgovorni urednik: Fran Godnik. — Tiskarna Dolenc v Trstu.